

mimo se torej gesla, katero je sam naš presv. cesar za svoje razglasil „z zedinjenimi močmi“ si pomagajmo! Kar nas Slovencev živi še na zemlji, združimo se v eno celoto. (Živio!) . . . Ako ni nevarno, da se naša Avstrija na dva kosa deli, ne more se nam reči, da bi nevarno bilo, ako se združimo Slovenci v eno celoto! . . . Ako smo mi močnejši, močnejše je naše cesarstvo, kajti mi smo za obstanek in razvitek mogočne Avstrije. Združimo se, ker smo bratje in sinovi ene matere!“ (Živio!) . . . Tudi ta (5.) oddelek resolucij se z živahnimi klici s skušnjo nasprotnega glasovanja enoglasno sprejme.

(Konec prihodnjič.)

Slovinci!

V starodavnih časih so bili naši prededje svobodni in sam svoj narod. Kedar je bilo treba posvetovati se o občinskih rečeh, zbirali so se pod milim nebom, v senci košatih lip so se mirno pogovarjali, izrekli brez strahu svoje želje in tako dosegli po mirnem potu, kar so želeli in potrebovali.

Prišli pa so žalostni časi za naš slovenski narod, propal je v sužnost in v sto in stoletnih stiskah skoro da ni popolnoma poginol. Zgubil je vse zaupanje do samega sebe, nosil potrpežljivo naloženo mu težko breme in v neki zaspčnosti in malomarnosti si še ni upal misliti, kako bi si popboljšal svoj težavni stan in se rešil težkega jarma, ki ga je tiščal in žulil. Po tavžent letih imamo zdaj spet postavno pravico zbirati se pod milim nebom in se posvetovati o vseh stvareh, katere se nam potrebuje in imenitne zde; naše sklepe pa smemo naznajati vladi, da tudi ona pozve, cesar mi Slovenci želimo. Že je bil tak shod, prvi slovenski tabor, 9. avgusta t. l. v Ljutomeru. Prišlo je k temu shodu več ko 8000 ljudi in izrekli so svoje želje in misli zaradi pravice, katere grede tudi našemu slovenskemu narodu. Da ima pa to, kar je sklenol prvi slovenski tabor v Ljutomeru, pri vladi še večjo veljavo, treba je, da se tudi v drugih slovenskih krajih zbere ljudstvo in okritosrečno in brez strahu izreče svoje želje. Zatoraj so pod tem vabilom podpisani možje sklenoli Vas, drage rojake, sklicati na dan 6. septembra t. l. v Žalec, da bi se tam pod milim nebom pogovorili in posvetovali, česa nam je treba, da se nam bo zanaprej bolje godilo, kakor do zdaj; da bi se tam posvetovali in pogovarjali, kako bi se ravnopravnost našega slovenskega naroda, ktera nam je v §. 19 državnih osnovnih postav vnovič od presvitlega cesarja zagotovljena, djansko izpeljala.

Pridite in pripeljite se, kolikor Vas je koli mogoče. Več ko je ljudstva zbranega, več veljave imajo sklepi. Posebno pa vabimo in kličemo Vas, slovenske rojake savinske in škalske doline; vsaj eden naj pride iz vsake hiše in hišice, da Vas bo na tavžente in tavžente. Kažite, da niste zaspani in da Vam je mar za Vaše pravice.

Na noge, slovenski možje! Pomagajmo si sami! Če si ne pomagamo sami, nam ne bo nihče pomagal na tem svetu. Zdravimo se! Delajmo! Zedinimo se!

Se enkrat Vam kličemo: Pridite iz vseh hiš, vseh vesi, posebno iz celjskega gornogradskega, vranskega, šoštanjkega, laškega, konjiškega, kozjanskega in šmarskega okrajja! Pridite v nedeljo 6. septembra ob treh popoldnev v žalski trg k slovenskemu taboru.

Sledijo podpisi 58 rodoljubov.

Gospodarske stvari.

Sadjereja.

V.

O okuliranju.

Pri okuliranju se prav varčno vzeme očice od zlahtne vejice in se vrine med skorjo onega drevesa, katero hočemo požlahtniti, se tamo dobro zaveže, da priraste.

Koristi okuliranja pa so sledeče:

1. Deblo, na katero se okulira, se ne rani zlo in zatoraj lože popolnoma zaceli.

2. Se ta način požlahtnjenja lahko rabi pri vseh sadovnih drevesih in se dobijo naj zdravejša in naj dalje trpežna drevesa.

3. Breskvi, marelice in vsi pritlikovci se naj rajše okulirajo, ker skušnje učijo, da pri prvih dveh se po okuliranju ne cedi tako lahko smola iz njih, kakor če se na kaki drugi način požlahtnijo.

4. Ze po nekkih dnevih lahko opaziš, ali se je požlahtnjenje prijelo ali ne, če ne, še se prav soknato drevo lahko enkrat požlahtni.

5. Se to dela v toplem času, t. j. od početka junija do sred septembra.

6. Ni potrebno drevesnega voska.

7. Ima tudi to prednost, da se hitro napravi, ker v tem izurjen vrtnar lahko požlahtni vsak dan na stotine dreves.

Pri tem požlahtnjenju se mora posebno paziti na to, da je deblo popolnoma soknato, ker tedaj se lože skorja odlušči. Če je pa suho vreme, se morajo drevesa prej dobro pomočiti.

Okuliranje se naj lože prime, če se dela zgodaj zjutra ali taki po toplem dežu in posebno, če se okulira na vejice, ki so zrastle ono leto.

O vročem popoldnevu in pri močnem vetru se ne bi smelo okulirati. Tudi ne pri dežu ali taki po dežu, dokler še kaplje na drevesih sedijo, se ne bi smelo okulirati; ker če voda pod skorjo dojde se okuliranje ne prime.

Če taki po okuliranju nastopi velika vročina, se mora oko varovati s tim, da se nad njim priveže malo listja; zatoraj tudi ni dobro, na oni strani vejice okulirati, ktera je proti popoldnevu (jugu) obrnena.

Če je po dežu drevo nesnažno, se mora pred okuliranjem sesnažiti.

Okulira se lahko dvakrat v letu, od početka junija do sred julija in od konca julija do sred septembra. Prvo se imenuje okuliranje na rastoče oko, drugo pa na speče.

Pri okuliranju na rastoče oko, še vrinjeno oko ono isto leto požene, vejico, ki vendar, posebno v mrzlih krajih, slaba ostane in zatoraj po zimi lahko pozebe; zato se okuliranje na rastoče oko ne priporoča. Pri okuliranju na speče oko, še sicer oko na divjaku priraste, ne požene vendar ono leto vejice, temoč spi do druge pomladi. Od debel, na ktera se celo pri zemlji okulira, se morajo 14 dni prej šolen visoko vejice odrezati. Ravno pred okuliranjem pa se ne smejo vejice odrezati, ker potem sok ne more krožiti.

Če se kako drevo visoko požlahtni, se mora oko tako vrinoti, da se napravi lepa korona.

Če je divjak spoda kriv, se mora pod krivim mestom okulirati, da se potem lepo ravno drevesce dobi.

Okuliranje se mora hitro delati, posebno pri koščičastem sadju, ker tukaj se oko hitro posuši.

Okuliranje se začne pri onih drevesih, ktera naj prej sad prinesejo, p. pri črešnjah, aprikozah, breskvih, slivah, in pri koščičastem sadu naj prej pri onih drevesih, katerih sad dozori v polletju, za tim pri onih, katerih sad dozori v jeseni in proti zimi.

Jabelka in hruške se lahko okulirajo v staro in mlado skorjo, koščičasto sadje pa samo v mlado skorjo.

Dopisi.

Iz Ptujja. Govoril sem pred nekterimi tedni z nekim gospodom iz Bavarskega, kateri je tukaj potoval. Hodil je po večih krajih spodnega Štajarja in si vse na tanko ogledoval. Ko se nekaj časa pogovarjava, me vpraša, ali stanujejo a Mariborskem okrogu Nemci ali Slovenci. Od kod tako sodi, ga vprašam, in odgovori mi, ker sem povsodi našel napise ob cestah na srejskih tablah samo nemške. Razložim mu to zastavico in povem, da je to storilo le okrajno uradništvo brez ozira na narod, kateri je tam celo slovenski. To je vendar krivica mi odgovori in me praša nadalje, ali so ljudske šole slovenske, ali se pisari v uradnih v domačem jeziku, kterege narod zastopi. Žalostno mu razložim naše ljudske šole, naše uradnike. V šolah namreč vse bolj po nemščini diši, več ur na teden se morajo vbogi otroci mučiti z nemško „Sprachlehre“, večkrat stoji v tednem šolskem redu „deutsch lesen“, kakor pa slovensko. Uradniki skoro vsi nemško pišejo, so celo, kateri besede slovenske ne znajo. Ako bi prišel človek v uradnijo in bi tirjal, naj se mu slovensko piše, ker le to on razumi, zarenči uradnik nad njim, da siromak trepeče, kakor šiba na vodi. Nekoliko me debelo na to pogleda bavarski gospod in reče: To je žalostno za slovenski narod. Tako je tedaj ravnopravnost v vaši

Avstriji, tako se spoštujejo pravice naroda. Vse to pa še, kakor sem bral, hvalijo časniki.“ (Hitro sem vedel, ktere časnike gospod bere.) „To ni samo žalostno“, govori dalje gospod „ampak celo krivica se godi, ako se njegov materni jezik tako zanemarija, ako povsodi sliši o postavah, ktere mu zagotovijo, da ima on ravno tiste pravice, kakor vsi drugi narodi v državi, kakor Nemci, Magjari itd. o kterih se zdaj toliko govori. Velika je gotovo potrpežljivost Slovencev, da še svoje otroke v take šole pošiljajo, v kterih se v ptujem jeziku uči! kako je prava omika potem mogoča! Kaj bi le Dunajčani rekli, ako bi se v njihovih ljudskih šolah začelo slovansko prednašati in učiti. Omilujem pa tudi gospode uradnike, kteri se štejejo med omikane, učene državljane, pa ne poznajo, da to ni naravno ljudem v tujem jeziku pisati, kterega ne razumijo, po takem bi se tudi lahko v Avstriji, kitajsko pisalo, bi ravno tisto bilo. Omilujem pa tudi tiste, kteri so postavo dali, ker imajo tako malo veljave pri podložnih uradnikih, do celo postav ne spolnujejo, ampak celo drugače ravnajo. Pri nas na Bavarskem bi je kmalu naučili. To je žalostno za vlado in narode, to ni ravnopravnost, ampak nadvlada jednega naroda nad drugim“. Tako je sodil pošteni Nemeec. Zapomnite si to vsi odpadniki, vsi nemškutarji!

Iz Ribnice. Že častiti dopisnik od sv. Jakoba v slov. goricah je nekoliko naznanil v „Slov. Gospodarju“ št. 14. t. l. kako je marnberški okrajni urad občinam Janževvrh-Arlica, sv. Anton in sv. Primož na slovensko vlogo za slovenske dopise in postave odgovoril. Naj tukaj nekoliko več iz te odloke povem. Okrajni urad pravi: „da še ni dovoljeno, da bi Slovani v slovenskem jeziku vloge napravljali in vladi predložiti smeli, da je ravnopravnost sicer v uradu, šoli in crkvi postavno izrečena; pa še vendar ni določeno v kteri jezikovi obliki se smejo vloge in odloke dajati, ali hrovaški — krajnski — ali jugoslovenski; jezik za splošno pisanje ni dosti izobražen, in se v uradu in šoli ne more priznati“. Kako potrebno je tudi uradnikom slovenske časnike čitati, se vidi iz te odloke, ko bi bil le povrhoma naše slovenske časnike bral pisatelj te odloke, gotovo bi vedel, da imamo vsi Slovenci le edino en slovenski jezik. Namesto da bi nam na prošnjo slovenske postave poslal, se pa naslanja na druge občine, ki za nemške postave prosijo. Radi bi pa vendar vedeli ali se res za celo slovensko štirsko ne tiskajo slovenske postave? če se? kako se bi mogle dobiti?

Glede na to, kako uradniki z našimi naj svetjšimi pravicami ravnajo; so nas pač zlo razveselile odločbe v slovenskem taboru v Ljutomeru.

Podal sem se s vrlim domorodcem Janez Ozvaldom na prvi slovenski tabor v Ljutomer, in morem tukaj očitno spoznati, da se takega navdušenja za našo stvar poprej niswa nadjala. Zatoraj slava vsem domorodcem! Upam, da se bomo skoraj na drugem slovenskem taboru spet sošli!

L. D. Vinšekov.

Iz Beča. Slavno c. k. ministertva kmetijstva je osnovalo s ministertvom uka poduk umnega kmetovanja i poljedeljstva za učitelje v Beču, ter odločilo šest tednov i poklicalo 200 učiteljev iz kronovin cesarstva. 15. avgusta o 12. uri se snidejo učitelji v krasni i velikanski dvorani kmetijske družbe spodnoavstrijske. O 11 stopi slavna gospoda minister grof Potocki, Dr. Herbst, opat Helfersdorfer v dvorano. Prvi pozdravi opat Helfersdorfer zbrane učitelje s krepkim govorom pravega keršanskega crkvenega duha ter poziva: Človek dela, Bog pa je, ki da svoj blagoslov. Potem razloži minister grof Potocki namen šesttednega učiteljskega poduka, minister dr. Herbst razloži kako ravno šole zastran umnega kmetovanja z naj boljšim vspehom napredovati, zamorejo. Dr. Lorenc kmetijskega ministertva tajnik naznani red poduka i imenuje slavne učitelje, koji bodo voditelji. Zahvalo za osnovanje poduka učiteljev izgovori v imenu vsih nasočih ravnatelj mariborskega učiteljskega pripravništva. Za njim se zahvali prav krepko neki tirolski učitelj. — Učitelji so razdeljeni v tri razrede. V prvem so učitelji kmetijstva, učiteljskih pripravništva i učitelji realk; v drugem so glavnih šol učitelji; v tretjem učitelji deželnih trivialnih šol. Prednašajo se razni oddelki kmetijstva, naravoslovje, kemija vsak den od 8.—12. ure, popoldan so pogovori o prednašanih raznih predmetih i učitelji obiskujejo razne posestvine, kjer praktično vidijo umno kmetovanje. Iz lavantinske škofije so po visokem škofijstvu pozvani k temu poduku: Janežič ravnatelj učiteljskega priprav-

ništva, Irgolič učitelj predmestne mariborke šole, Tribnik učitelj Sevniški i Jamšek učitelj mozirski.

Politični ogled.

Iz štajarskega deželnega zbora.

22. t. m. se je odprl štaj. dež. zbor s tim, da je ob 10. uri bila slovesna maša, ktero je bral dr. Karlman Hieber, opat admonski v viteški sobani. Škofa nista bila nasoča, ker še birmata. Ob 111 uri je g. deželni glavar grof Gleispah, ko predsednik stopil na svoje mesto in si je naprosil gg. poslanca dr. Grafa in Feyrera za perovodji.

V svojem precej dolgem govoru je posebno povdarjal nove postave, ki so zvezane z deželno postavodajo, dalje postavo o gnanstvu (šubu). Omenil je izdelovanje Rudolfove železnice na Štajarskem ki je nekoliko že tako daleko napravljena, da se bode odprla še to jesen. Glede na rudarsko državno posestvo v Eisenercu, ki se bode prodalo, je deželni glavar rekel, da se ne boji toliko, kakor nekteri, ki mislijo da bo novo društvo (čulo se je, da je hotelo neko angleško društvo Eisenerc kupiti) napravilo nevarno samotržje v deželi; po njegovih misli bi mogla založna glavica tega društva (kakih 20 milijonov gld.) deželi marsikaj pomagati, več samotržje tudi ni mogoče, kakor je bilo dozdaj. Nevarnost za deželo bi le bila, če bi se po prodaji gozdje izrekli; temu pa se v pogoju lahko v okom pride. Govoril je tudi o delavnosti deželnega odbora in posebno omenil novo delavnico, razširjeni vrt pri splošni bolnišnici, kmetijsko šolo v Krotten-dorfu pri Graecu, popravo norišnice, olupšanje deželne hiše. — K slednjemu je klical slavo cesarju, kar so storili tudi poslanci. C. kr. namestnik baron Meczery pozdravi deželne poslance in pravi, da mora deželni zbor s časom dobro gospodariti, ker bo se zborovalo le kratek čas. Vlada bode svoje dolžnosti deželi nasproti na tanko in vestno spolnovala. Po tem izroči vladine predloge: osnovo postave, po kteri naj neha politično dovoljenje k zakonu; osnovo postave v zadevah volilnega prava, o premembah srenjske postave po deželi in mestih Graecu, Mariboru in Celju, o okrajnih cestah, realnih šolah, o nehanju kuratorije na Johaneumu in o šolskim nadzorništvu.

Deželni glavar napove prihodnjo sejo na ponedeljek 24. t. m. in naznani 9 toček, ki dojdejo na dnevni red, potem konča sejo.

2. seja 24. t. m. Naj prej se prečita zapisnik prve seje. Deželni glavar oznani, da je dr. Schloffer predložil, naj se odpošlje zahvalnica do cesarja za državno osnovo in verne postave in da je 33 poslancev že ta predlog podpisalo. Predlog se odkaže opravno-rednemu izdelovanju.

Na dnevni red dojde naj prej predlog g. posl. Pfeiffera zastran prodaje Eisenerca in odstranjenja §. 41 deželnega reda. Prvi predlog je g. Pfeiffer nazaj vzel, drugega je vendar zagovarjal — predlog se vendar celo ni podpiral.

G. Stremeyer je za tim v imenu deželnega odbora sporočeval o 6 novih volitvih, ktere je odbor vse kakor veljavne priporočal. — Ker se je vendar pri volitvi g. dr. Heschela in dr. Schmidta, mnogo napak storilo predložil G. Schreiner naj se te dve volitvi posebnemu odboru od pet članov izročite, ki ju naj pretrese in pri prihodnji seji o njima sporočije. Predlog se prime.

G. Stremeyer po tem sporoča o dr. Domikuševi volitvi in navede več vzrokov, zastran kterih jo je odbor za neveljavno pripoznal. Tudi ta volitev se izroči onemu istemu odboru, kakor prvi dve.

Volila sta se po tim dr. Baier in dr. Nekerman za perovodji. — Za poverjevalce zo izvoljeni dr. Baltl. g. Attems, dr. Mibel, Pauer. V odbor, ki ima prošnje pregledati in o njih sporočevati so voljeni gg. Frank, Neupauer, Wanisch, Heschel in Conrad. — V odbor, ki ima pregledati volitve so došli gg. Schreiner, Altman, Schloffer, Vošnjak, Frank. V finančni odbor so voljeni gg. Altman, Baier, Graf, Feyrer, Kaiserfeld, Tunner, Lipold, Lohninger, Schlögel, Schloffer, Schreiner, Syz. V odbor, ki ima vravanje stvari, ki se tičejo odveze zemljišč so voljeni: gg. Conrad, Krihuber, Pauer, Neupauer in Baltl. — V odbor za pregledovanje računa deželnega odbora so došli: gg. Razlag, Mulley, Tunner, Auer-sperg, Feyrer, Nekerman, Plankensteiner, Syz, Schreiner. — V odbor, ki ima uravnavo stvari, ki se tičejo okrajnega zastopništva in srenj so voljeni: gg. Baier, Heschel, Frank,

Kaiserfeld, Scholz, Lamberg, Pairhuber, Rak, Reebaner, Seidl, Wanisch, Lipold in Brandstetter. Konec seje 1 na 2, prihodnja seja je v četrtek. Na dnevnem redu so deželni predlogi in sporočila deželnega odbora.

V Česki deželni zbor so 22. t. m. narodni poslanci poslali protest, kterega jih je podpisalo 81 in niso došli v zbor. Veliki deželni maršal knjaz Anersperg je bil na koncu svojega govora tako zmoten, da je rekel „Živio cesar Jožef prvi!“

V Ljubljanskem deželnem zboru je Wurzbah nagovoril poslance v nemškem jeziku, deželni poglavar Conrad pa v nemškem in slovenskem.

V Brnu 22. t. m. federalisti in škofi niso došli v deželni zbor, in se je zatoraj zbor moral odpustiti za ta dan.

V polskem deželnem zboru je 22. t. m. poslanec Zyblikiewicz predložil, da se naj z nova pregleda ustava in ta predlog je narodni odbor sprijel. Smolka pa je predložil, naj se lanski sklep, da se naj pošljejo poslanci v državni zbor, zdaj zavrzje, in naj se državni poslanci svojega poslanstva odpovejo. Ta predlog se vendar ni podpiral, in na to se je poslanec Krzeczunowicz taki poslanstva odpovedal.

V Insbruku so v deželnem zboru predlogi liberalne stranke padli.

Iz Hrvaške se piše, da se narodna stranka z unionisti ne bo mogla pogoditi.

Novičar.

6. septembra t. l. bo v Žalecu pol ure od Celja v lepi savinski dolini drugi slovenski tabor. Tudi k temu taboru se pričakuje prav mnogo ljudi ne samo iz slovenskega Štajarja temoč tudi iz Ljubljane in Zagreba. Namen taborovanju pa bo tudi tukaj on isti kakor v Ljutomeru. Čuje se, da je vlada že tabor dovolila. Pri tem taboru menijo govoriti gg. Ivan Žuža, dr. Ploj, dr. Razlag, Lipold, dr. Srncec, dr. Zarnik, Raič in dr. Vošnjak.

Tudi iz Goriškega in Primorske se čuje, da se delajo priprave za tabore. Kaj pa dela Kranjska?! —

Na Českem je pogorelo mesto Budejevice. Pošta, okrajna sodnija in 50 hiš je zgorelo. Pravi se, da je mesto navlašč zažgano.

V Nadejkovcu so česki dijaki hoteli napraviti zabaven shod, vložili so zato, kakor naša postava tirja, prošnjo za dovoljenje, shod vendar ni bil dovoljen.

15. septembra t. l. bode v Ljubljani prvi občni zbor vseh ljudskih učiteljev na Krajskem v mestni dvorani. Razgovarjalo so bode: 1. Kaj je pomanjkljivega pri naših ljudskih šolah in česa živo potrebujemo? 2. Kako bi se v ljudski šoli z drugimi nauki združeno pospeševalo umno, narodno gospodarstvo. 3. Kako bi se stalno zboljšale slabe okolščine o učiteljski plači? K temu zboru vabi vse učitelje osnovalni odbor v Ljubljani.

Pretekli teden je papež obiskal svoje vojake v taboru. Vojaki so ga sprejeli z veliko navdušenostjo.

Pravi se, da Rusija pošilja mnogo raznega orodja na doljno Donavo. Tamo se tedaj nekaj kuha.

Od vseh strani še zmirom prihajajo jednako hudi glasi, da so namreč gosenice zelje (kapus) vse pojele; vsi dozda priporočeni in rabljeni pomočki soper ta mrčes niso celo nič pomagali. Iz Florence se sicer spet piše, da je gotov pomoček proti gosenicam ta-le, če se 1 funt prostega petroleja v 25 pintov vode vlije, dobro zmeša in s to vodo zjutra in in zvečer s škropilnico zelje škropi.

G. M. Herman, naš občno slavljen in od vseh ljubljenski deželni poslanec je prestavljen v celo nemški Hartberg. Kaj bi rekli o tem? — G. Herman, ki je popolnoma zmožen slovenskega jezika v besedi in pisavi je prestavljen v nemški kraj, uradniki pa, ki slovensčine celo ne znajo so poslani v celo slovenske kraje (g. Juri Wagner v Konjice, g. Julij Kintzl v Laški trg), kako bo se tedaj izvrševal §. 19? Kar se tiče našega dragega g. Hermana, obžalujemo sicer iz vsega srca, da odide od nas, prepričani smo vendar popolnoma, da še on ostane nadalje celo naš, kakor tudi mi jega ne bomo nikdar pozabili.

Na ljubljanski realki se je podelila služba učitelju, ki celo nič slovenski ne razume. Ali bo se v Ljubljani §. 19 tako izvrševal?

Petek res nesrečen dan. V petek t. j. 14. avgusta se je v Sesani (blizo Nabrezine, kjer kopljejo kamenje za zasipanje morja v Trstu), zgodila strašna nesreča: Nekega kmeta, ki je prehitro na razstreljeno mesto šel (podžgali so bili mino), da bi med kamenjem raznesene korenike posekanih debel pobiral, zaduši sapa (gaza) iz votline puhteča; 4 francoski delavci mu tečejo na pomoč, ali tudi oni pokapljejo. Kmetje prišel poznej, k sebi, oni 4 pa so mrtvi. Tisti dan se je tudi v Trstu pri vsipanju kamenja v morje vtopilo četvero ljudi.

V Puntigamovi privarni pri Gradcu sta pred kratkim pridgovala, novo katolško vero znani Nemeč Ronge in Dunajčan Forster. Zadnji je med drugimi tudi rekel: „Mi imamo zdaj ustavnega cesarja, čemu bi imeli absolutističnega papeža“, in piva pijani poslušavci so ploskali tem besedam, da so se skorej vsi oglušili. — Kaj dan danas ne bo vse mogoče! —

Iz Kala se piše, da se v tamošnjem gozdu med Lomom, Kalom in Lokovcem že celo polletje vlačijo trije volki, ki so prej ko ne došli iz Trnovskega gozda in ki so že mnogo ovac, krav, volov in konjev zadavili in zatoraj mnogo kvara napravili tamošnjim prebivalcem. Začeli so se že celo hišam bližati, če ne bo pomoči ne bo več človek v lastni hiši svoboden. — Tamo bi bilo tedaj bolj potrebno, da bi se sošli strelci, kakor na Dunaju. — Res je sicer, da tamo ni toliko piva, kakor na Dunaju! —

Za obiskovavce

slovenskega tabora v Žavcu pri Celju je cena voznje po železnici iz Zagreba, Ormuža, Maribora, Ptuja, Poličan, Zidanmosta in Ljubljane za polovico znižana; in sicer za voznjo v Celje za 5. in 6. septembra iz Celja nazaj pa za 6. 7. 8. septembra t. l.

Tržna cena

pretekli teden.

	V Varaždinu		V Mariboru		V Celju		V Ptuj	
	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	4	20	5	—	5	—	4	50
Rži	2	70	3	45	3	30	3	30
Ječmena	3	—	2	80	3	50	—	—
Ovsa	1	40	1	85	1	70	1	56
Turšice (kuruze) vagan	2	80	3	25	3	—	3	10
Ajde	3	—	3	—	3	40	2	80
Prosa	3	—	3	—	3	—	3	10
Krompirja	1	20	1	—	1	20	1	10
Govedine funt	—	20	—	25	—	24	—	25
Teletine	—	20	—	26	—	26	—	26
Svinjetine črste funt	—	28	—	26	—	24	—	25
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	10	—	9	—	8	50	10	—
„ 18" „ „ „ „	—	—	5	40	—	—	—	—
„ 36" mehkih „ „ „	6	—	6	—	6	—	7	50
„ 18" „ „ „ „	—	—	3	50	—	—	—	—
Oglenja iz trdega lesa vagan	—	80	—	60	—	40	—	95
„ „ mehkega „ „	—	60	—	50	—	40	—	70
Sena cent	1	20	1	20	—	75	1	—
Slame cent v šopah	1	—	1	—	—	60	—	95
„ „ za steljo	—	80	—	90	—	45	—	75
Slanine (špeha) cent	40	—	40	—	39	—	38	—
Jajec, pet za	—	10	—	10	—	—	—	—

Cesarski zlat velja 5 fl. 44 kr. a. v.

Ažijo srebra 112.50.

Narodno drž. posojilo 62.20.

Loterijske srečke.

V Trstu 19. avgusta 1868: **46 43 40 30 26**

Prihodnje srečkanje je 2. septembra 1868.

Dobro izurjen ekonom,

ki je oženjen in slovensko dobro govori, dobi službo pri lavantinskem knjezoškofijstvu v Mariboru z začetkom leta 1869.

Več o tem se zve pri imenovanem knjezoškofijstvu.

V najem se daje

mlin, žaga, pekarija in nekoliko zemljišča. Pogoj se pozve pri lastniku Jožetu Prilšek v Bukovici pri Grižah.